

målstegn ved, men skatteministeren har i sit regnestykke glemt, at selv fuld omkostningsdækning aldrig dækker, hvad der følger med af menneskelige omkostninger og spekulationer, når skattevæsenet starter en sag.

Selv om Venstre anerkender, at der har været vilje til bevægelse i den rigtige retning, så er vi alligevel skuffede over det endelige resultat.

Brian Mikkelsen (KF):

Det er jo en sag, som har været diskuteret mange gange, både her i salen, i udvalg, minister og politiske partier imellem, og vi har også fra konservativ side med beslutningsforslag aktivt forsøgt at presse skatteministeren til, at hele problemstillingen omkring omkostningsdækningen langt om længe blev taget op til revision.

Historien er jo den, at et flertal af Folketingets partier så, at der var et problem, og ville ændre reglerne, skatteministeren tog så initiativ til udvalgsarbejdet, og vi kan jo så se konklusionen her i lovforslaget.

Udvalget er jo kommet med en indstilling, der forøger omkostningsdækningen ganske betragteligt fra de nuværende 38 pct. for personer og 32 pct. for selskaber til 50 pct. for alle parter, og det er så, uanset om de vinder eller taber sagen.

Indledningsvis vil jeg godt sige, at vi selvfølgelig er glade for, at der endelig er sat skub i sagen, at der er kommet en forbedring, at borgernes retsstilling og virksomhedernes retsstilling er blevet bedre med det her forslag, og vi er naturligvis glade for, at der er sket fremskridt, således at både personer og selskaber får dækket 50 pct., uanset om de vinder eller taber sagen.

Vi mener imidlertid fra konservativ side, at hvis man vinder sagen, er det stadig for lidt kun at få 50 pct. af sine omkostninger, fordi vi aldrig nogen sinde må glemme, at når det offentlige ikke accepterer folks selvangivelser, er det udtryk for, at det offentlige ikke tror på det, folk har selvangivet, og når man så efterfølgende vinder en sag over det offentlige, må det være klart, at man skal have en dækning, der ligger langt, langt ud over de 50 pct.

Det må være sådan, også for en skatteminister og for folketingspartier, at det, der er det vigtigste, det primære, det essentielle, er borgernes retsstilling. Hvis man er blevet uretfærdigt lignet, uretfærdigt behandlet af offentlige skattemyndigheder, så må borgernes retsstilling

selvfølgelig blive genoprettet med det samme. Det handler både om en økonomisk kompensation, som er tilstrækkelig, og så selvfølgelig også om en juridisk kompensation.

Vi må sige, det kan også godt være, man ikke skal have en 100 pct. dækning. Det kan godt være, der er gode argumenter for det, bl.a. står der jo i udvalgsbetænkningen, at så vil incitamentet måske være for stærkt for nogle til at bruge for store og dyre advokater, men en dækning, der ligger eksempelvis på mellem 80 og 90 pct. vil være fornuftig, synes vi.

Som sagt synes vi, vi er kommet et godt stykke på vej med lovforslaget. Vi er ikke tilfredse endnu, men vi støtter intentionen i forslaget og vil efterfølgende stille et ændringsforslag om, at tilskuddet forøges, hvis man vinder sagerne, som jeg også har forsøgt at beskrive det ovenfor.

Aage Frandsen (SF):

Da Folketinget i sin tid behandlede beslutningsforslaget fra Det Konservative Folkeparti og Venstre, var vores tilgang til det, at man i højere grad skulle følge de principper, som vi kender fra civile domstole og civile retssager, hvor princippet jo er, at vinder man, får man dækning, taber man, får man ikke dækning.

Det var sådan vores, skal vi sige, umiddelbare tilgang til det ud fra, at det forekom os mest rimeligt. Vi syntes dengang, at det var meget fornuftigt, at skatteministeren ville nedsætte et udvalg, som skulle kulegrave de her ting, og vi har jo selv været med til at sige god for dets kommissorium. Vi har også syntes, at sammensætningen af udvalget var fornuftig, og det gør jo så, at når et enigt udvalg kommer med en indstilling, er det meget svært at sige, at vi synes altså stadig væk, at den tilgang, vi i sin tid havde til det, er den rigtige, når nu de mennesker, som helt klart har mere forstand på de her ting end jeg i hvert fald og nok også de fleste ordfører har, pegede på en anden løsning.

Jeg ved også, at nogle af medlemmerne af det pågældende udvalg havde den samme tilgang til det, da de gik ind i arbejdet, men endte så i enighed om en fælles godtgørelse på 50 pct. Det gør så, at vi siger, at det er så det, som er rigtigt, for vi kan ikke gennemhulle deres argumentation. Hvis man skulle have fulgt tankegangen om en højere dækning, hvis man vinder, måske endda 100 pct., som jeg jo også kan forstå, Venstre og De Konservative går ind for, må man jo logisk set vel have det sådan, at der ikke skal